

ge. SF har peget på nogle af dem i dag, og jeg har meldt positivt ud over for et af dem. Det er spørgsmålet om beretninger. Det indgår lige netop i overvejelserne i kommissorieudvalget, at der skal afgives en beretning. Det skal undersøges, om der kan laves en substantiel redegørelse til offentligheden, når det drejer sig om efterretningstjenesten, og hvordan man kan lave den, så den ikke blotlægger aktuelle efterforskningsforhold.

Med hensyn til den parlamentariske kontrol her og nu er det jo sådan, at lovgivningen fra 1988 ikke stiller nogen substantielle krav til den siddende regering om at forelægge afsluttede sager for Kontroludvalget, så det kan se, hvad det er for nogle områder, efterretningstjenesten bevæger sig ind på, og hvilke udviklingstræk der ligger bag den aktuelle efterretningstjeneste. Både forsvarsministeren, de to chefer for de pågældende efterretningstjenester og jeg er i stigende omfang overgået til den praksis at forelægge større sager for Kontroludvalget, i hvert fald i den tid, jeg har været justitsminister. Regeringen mener, det er noget, der bør lovgives om, så det ikke bare er den nuværende regering, der har den forpligtelse, men at det også er noget, der påhviler kommende regeringer, og at det fremgår direkte af kontrolloven, at det er noget, der er pligt til.

Regeringen er altså åben over for at gå ind i forhandlinger; men igen: Kontrolsystemet må fuldstændig fundamentalt ikke ødelægge grundlaget for, at vi kan have en efterretningstjeneste, og det er det krav, regeringen stiller til det slutmål, vi sigter imod.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg vil da godt anerkende, at justitsministeren har bestilt en rapport hos PET, og jeg vil også godt anerkende, at man har nedsat et udvalg til at se på fremtiden, og jeg vil sådan set også anerkende, at der er noget positivt i, at man siger, at nu skal vi se fremad, men problemet er bare, at hvis ikke man kigger på fortiden – og så er vi lidt ovre i det næste punkt – hvis ikke man kigger på fortiden, kan det være svært at se fremad med den tilstrækkelige indsigt. Og så kan man med selv den bedste vilje lave nogle regler, som ikke tager højde for de reelle problemer, der har været, fordi man ikke kender dem.

Jeg vil som sagt gerne kvittere for, at man bestiller rapporten hos PET, men jeg kan ikke

kvittere for rapporten, for det er oplagt, at den rapport er fyldt med fejl – ikke bare med mangler, men med fejl. I hele spørgsmålet om Sydafrikakomiteen, som er et centralt punkt i diskussionen om det her emne, er rapporten og de efterfølgende svar fyldt med fejl. Det, der står der, er simpelt hen ikke sandt, det er faktisk forkert.

Og når man sidder med en rapport, som på et centralt område er faktisk forkert, og der så bliver sagt, at nu skal vi se fremad, er det jo lidt vanskeligt, men det tager vi så under det kommende punkt. Men det er jo det, der gør, at jeg synes, at når hr. Holger K. Nielsen bruger ordene »en stat i staten« og »vi ved det ikke«, er det med en vis begrundelse, vi siger, at vi ikke ved, om der har været en stat i staten.

Det, vi ved, er, at om den eneste infiltration, som er indrømmet – infiltrationen af Socialistisk Arbejderparti – siger den daværende ansvarlige justitsminister: »Jeg var ikke orienteret, og jeg ville aldrig have givet tilladelsen, hvis jeg var blevet orienteret.«

Det er, hvad vi ved, og det er altså noget, som relativt klart siger, at der muligvis er en risiko for, at der har været en stat i staten.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi anerkender de skridt, der er taget – det skal vi gøre – men at vi så går over til det næste punkt. Men det skulle måske være taget i den omvendte rækkefølge, for det hænger sammen på den måde, at vi skal kunne forstå fortiden for at kunne lave en ordentlig ordening for fremtiden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Når man følger debatten, kan man jo næsten få lidt medlidenhed med SF efter den salve, de her har været ude for fra andre partier. Og jeg må indrømme, at i Dansk Folkeparti kan vi fuldt forstå, at SF rejser denne her debat. Med de politiske mål, som SF nu engang har, og efter de sager, der har været oppe, er det da fuldt forståeligt, at SF kommer med et forslag som det her. At vi ikke er enige i den måde, det er strikket sammen på, og i, at der skal komme en lovgivning om Politiets Efterretningstjeneste, er så en anden sag, men jeg forstår da fuldt ud, at SF kommer med de her ting, og det er sådan set lidt synd for dem, at de bliver ved med at få skudt en hel masse ting i skoene fra bl.a. regeringens side.

Justitsministeren talte på et tidspunkt her fra talerstolen om de udsendelser, der har været i